

Jako tenkrát pod Vyšehradem

Napsal uživatel Karel Vidimský - Cimbura
Pondělí, 19 Listopad 2012 21:52

Pravděpodobnost, že první den v měsíci bude čtvrtek, je 1 : 7. Tentokrát se naplnila a třetí základní kolo [Notování](#) se roztočilo v první listopadový den. A řekněme rovnou, že se, v koncertním sálku obchodu hudebními nástroji [Music City](#), kde soutěž probíhá již třetím rokem, tentokrát roztočilo velmi šťastně... Jaká je pravděpodobnost, že oč je soutěžní koncert dřív, o to bude reportáž později, to nevíme. Jasně je jen to, že se naplnila, za což se omlouváme, někdy se okolnosti sejdou...

Hudebně výrazný, folk-rockově rytmický a keltsky melodický start večera patřil početné

mladoboleslavské skupině **Isara** s její první a jedinou dámou, akordeonistkou a zpěvačkou Markétou Rýdlovou a dominantními bratry Šelemberky. Více než tuctem nástrojů a čtyřmi sólovými zpěváky vládne tato sedmičlenná kapela a že jimi vládne velmi dobře, dokázala naprosto dokonale. Takovou bouří nadšení a potlesku hned za prvním vystupujícím Notování už dlouho nezažilo. A to jsme netušili, co nás toho večera ještě čeká.

Po zkušené Isaře (s dnes již zapomenutou přestávkou hraje od r. 2000) nastoupilo na scénu letos založené trio **Každěj pes jiná ves** svým keltským či ethno názvukem s Isarou vzdáleně příbuzné. Možná relativně malá zkušenost skupiny způsobila určitou nervozitu jejích členů a ne všechno vyšlo, domníváme se, tak, jak vyjít mělo. Přesto kapela vzbudila sympatie, určitě i tím, že autorka repertoáru Klára Kubátová - Hůdová přijela s dvouměsíčním synkem Vítkem, o kterého se během mamincina vystoupení staral jeho táta.

Třetí pozice ve startovní listině patřila alternativnímu folkovému písničkářovi, kladenskému

Martinu Hejnákovi, který tentokrát předvedl ve svém čtyřpísničkovém recitálku tři písně z 90. let, jejichž texty (jak pravil) nedávno revitalizoval ve spolupráci s Martinem Rousem. Hejnáka znám od konce zmiňovaných devadesátek a vím, s jakou zatvzeloostí hledal a po dlouhém bloudění i našel svoji cestu a tvar posluchačsky náročných, originálních písní, které svým silně

alternativním pojetím nejsou určeny širokým posluchačským masám.

Aulen Orfeus se jmenuje formace z Odolena Vody, soustředěná okolo písničkáře Vladimíra Šundy. V různém složení a o něco dřív i s jiným názvem (Hlavně mravně) ji v Notování potkáváme s přestávkami už několik let. Současné vystoupení Vládovy kapely mě opět přesvědčilo o neměnnosti jeho autorského pop-folkového standardu a potvrdilo mi ne novou pravdu, že klarinetista Jiří Voves je výborný muzikant.

Dvě české a dvě anglické písničky nám předvedly páté startující, jablonecké **Berušky**, služebně nejstarší (zal. 1998) a věkově nejmladší (průměr zhruba 22 let) soubor tohoto večera. Sestry Ája a Zuzka Vítovy patřily v začátcích skupiny k nejmladším hvězdám dětských soutěží. Třetí členka kapely, v pořadí třetí basistka Berušek, Anička Drábková působí v kapele od r. 2009. Countryová smršť profesionální úrovně, ze čtyř možných tři Ájiny autorské písničky (o chlapech, protože o čem mají tři mladé holky zpívat, pokud to nemá být o tom, jak jely s tátou v

odu, jak poznamenala autorka) a bezprostřední muzikantské nadšení, které děvčata převedla, vyvolaly v hledišti bouři nadšených výkřiků, hvízdání a potlesku. Zaslouženě! Obrovské nadšení diváků vyvolala i závěrečná kapela soutěže, mladoboleslavský

Flastr

, označující svoji muziku, díky zpěvačce, která údajně dodává jejich muzice folkovou náladu, za poetický bluegrass. Přehánějí to! Hanka Jelínková, to je holka nitroglycerin, která „prodává“ texty (převážně dílka kapelníka a excelentního kontrabasisty Honzy Raclavského) se stejnou vervou a nadšením, jako všichni čtyři pánové v kapele. Těm ovšem chybí Hančina dívčí grácie, ale to je vlastně také dobře! Vedle výborného a úspěšného vystoupení se kapela může pochlubit i tím, že v rukou jejich fidera Tomáše Huška zazněl zřejmě nejstarší nástroj, který kdy v Notování hrál. Jeho housle postavil mistr Patočka před sto dvaceti lety.

Přestávka. Čas pro hlasování diváků, zvukovou zkoušku hosta večera a poradu Rady Notování... Host byl tentokrát velmi milý a vzácný. Vystoupení jen velmi ojediněle vystupující písničkářky **Terezy Švecové - Terčové**, která zvítězila ve druhém ročníku naší soutěže. Vystoupení o to milejší, že Tereza hrála a zpívala zpočátku písně,

Jako tenkrát pod Vyšehradem

Napsal uživatel Karel Vidimský - Cimbura
Pondělí, 19 Listopad 2012 21:52

